

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 418

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 iunie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 167 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	2-6		
Decizia nr. 215 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală, respectiv sintagma „rezoluția de clasare este definitivă”, în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	7-9		
Decizia nr. 230 din 7 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	9-10		
		Decizia nr. 242 din 7 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865	11-13
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		3.684. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea Planurilor de învățământ pentru cultura de specialitate și pregătirea practică din aria curriculară Tehnologii, precum și pentru stagiul de pregătire practică (curriculum în dezvoltare locală — CDL), pentru clasele a X-a și a XI-a, învățământ profesional de stat cu durata de 3 ani	14
		3.899. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ „preșcolar”, respectiv „gimnazial” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Don Orione” din municipiul Oradea	15
		3.902. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „resurse naturale și protecția mediului”, domeniul „agricultură”, calificarea profesională „tehnician în agricultură” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic din localitatea Topolog	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 167**

din 17 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 12 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16/46/2014, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Irinel N. Georgescu într-o cauză având ca obiect contestația formulată împotriva unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de incompatibilitate.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 au o insuficientă reglementare și sunt neconstituționale în raport cu art. 147 alin. (4), art. 15, art. 16 și art. 1 alin. (4) din Constituție, deoarece s-a permis „Agenției Naționale de Integritate, cu încălcarea normelor de competență generală, să facă, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României nr. 732 din 9 decembrie 2013, un raport de evaluare, în care să se facă trimitere la un temei de drept cu privire la care Curtea Constituțională a dispus declanșarea de către Parlamentul României a procedurii de interpretare legală a acestei norme care a permis interpretări diferite atât la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și la nivelul Senatului”. Susținerea Agenției Naționale de Integritate că, urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 460 din 13 noiembrie 2013, prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 rămân în vigoare, încalcă competența generală și separația puterilor în stat, egalitatea în fața legii și „echidistanța într-un dosar”.

5. În același timp susține că prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 sunt neclare, contradictorii, deoarece alineatele sale cuprind norme care se contrazic între ele, pentru că, deși prevăd posibilitatea sancționării faptelor de conflict de interese de natură administrativă și de incompatibilitate cu alte sancțiuni decât eliberarea din funcție, art. 25 alin. (2) din lege se referă la

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Irinel N. Georgescu în Dosarul nr. 16/46/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 621D/2014 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 martie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga, și în prezența autorului excepției de neconstituționalitate, asistat de avocat cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și a reprezentantului părții Agenția Națională de Integritate, cu delegație depusă la dosar și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 17 martie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

interdicția exercitării unei funcții timp de 3 ani, fără a se face diferențiere între tipul de sancțiune, și creează statute diferențiate din punctul de vedere al termenelor, atât de cercetare și evaluare, inclusiv al termenelor de prescripție, încălcând proporționalitatea dintre sancțiunile penale și cele administrative.

6. Totodată, autorul susține că dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010 sunt neconstituționale, deoarece completează Legea fundamentală, cu încălcarea art. 150, art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (2) și art. 121 din Constituție. De asemenea susține insuficienta reglementare și contradictorialitatea dintre alineatele art. 25 din Legea nr. 176/2010, pe de o parte, și art. 91 din Legea nr. 161/2003, pe de altă parte. Din interpretarea art. 25 alin. (1), (3) și (4) rezultă faptul că Legea nr. 176/2010 se completează cu prevederile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, dar nu se menționează care din acestea primează în ceea ce privește termenele în care se pot face evaluări legate de abaterile disciplinare și în ce condiții operează interdicția ocupării aceleiași funcții. Se încalcă, de asemenea, principiul proporționalității dintre sancțiunile administrative și cele penale, din punctul de vedere al termenului de prescripție al sancționării, ca urmare a stabilirii răspunderii generate de incompatibilitate și conflictul de interese, dar și din punctul de vedere al duratei pedepselor complementare (interdicția ocupării aceleiași funcții).

7. Din cele de mai sus rezultă lipsa de coerență, insuficienta reglementare și coroborare dintre actele normative, dar și dintre răspunderea în domeniul penalului și răspunderea în domeniul administrativului, ceea ce creează confuzii și imprecizie de natură să afecteze dreptul la un proces echitabil și dreptul de apărare.

8. De asemenea, autorul susține neconstituționalitatea art. 87 și art. 91 din Legea 161/2003, care se referă la aleșii locali, în raport cu prevederile art. 152 alin. (2) din Constituție, cu referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009 și la faptul că pentru funcția de primar și de consilier local nu se prevăd prin Constituție incompatibilități, spre deosebire de alte funcții sau demnități publice prevăzute în Legea fundamentală. Deși funcția de primar este reglementată prin Constituție, unde nu s-a apreciat necesar a se stabili vreo incompatibilitate și, ulterior, o formă de încetare a mandatului înainte de termen, din acest motiv nu se pot stabili prin lege astfel de limitări. Or, Legea nr. 161/2003 prevede în art. 87 și art. 91 incompatibilitățile pentru „aleșii locali”, realizându-se astfel o completare a dispozițiilor constituționale.

9. Insuficienta reglementare a instituției incompatibilităților generează arbitrar și lipsă de previzibilitate. Nicio lege în vigoare nu definește propriu-zis instituția incompatibilității, ceea ce generează o incertitudine juridică, lipsă de claritate și de coerență în legislația aplicabilă și interpretări diferite.

10. În raport cu dispozițiile art. 121 alin. (1) din Constituție, prin care este reglementată funcția de primar, prevederile Legii nr. 161/2003, care se referă la incompatibilități pentru primari și la modul de încetare a mandatului primarului, ca urmare a incompatibilității, trebuie fie anulate, conform art. 154 din Constituție, fie declarate ca neconstituționale, pentru că se completează dispozițiile art. 121 alin. (1) din Constituție, fără a fi prevăzută într-o lege de revizuire a Constituției posibilitatea încetării mandatului în caz de incompatibilitate. Cu alte cuvinte,

prin art. 91 din Legea nr. 161/2003 se reglementează o nouă modalitate de încetare a mandatului primarului, adăugându-se, din nou, la dispozițiile Constituției.

11. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, neexistând elemente de natură a atrage declararea ca neconstituționale a prevederilor de lege criticate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003, precum și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate a art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 este inadmisibilă. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 și a art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 apreciază că incompatibilitățile stabilite prin dispozițiile legale criticate pentru cei care au calitatea stipulată în ipoteza normei legale reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, ce au ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Totodată, constată că, în deplin acord cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (3), potrivit cărora funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate în condițiile legii, încetarea mandatului intervine în temeiul legii, în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile, în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.076 din 14 iulie 2011, nr. 311 din 13 iunie 2013, nr. 396 din 1 octombrie 2013 și nr. 481 din 21 noiembrie 2013.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției și ale reprezentatului părții Agenția Națională de Integritate, notele scrise depuse la dosar de partea Agenția Națională de Integritate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, ale art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Prevederile art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 au următorul cuprins:

— Art. 34: „(1) Curtea Constituțională soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezentarea poziției părților și opinia autorului cererii.”;

— Art. 35: „(1) Primind cererea, președintele Curții Constituționale o va comunica părților aflate în conflict, solicitându-le să își exprime, în scris, în termenul stabilit, punctul de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia, și va desemna judecătorul-raportor.

(2) La data primirii ultimului punct de vedere, dar nu mai târziu de 20 de zile de la primirea cererii, președintele Curții Constituționale stabilește termenul pentru ședința de judecată și citează părțile implicate în conflict. Dezbaterile va avea loc la data stabilită de președintele Curții Constituționale chiar dacă vreuna dintre autoritățile publice implicate nu respectă termenul stabilit pentru prezentarea punctului de vedere.

(3) Dezbaterile are loc pe baza raportului prezentat de judecătorul-raportor, a cererii de sesizare, a punctelor de vedere prezentate potrivit alin. (1), a probelor administrate și a susținerilor părților.”;

— Art. 36: „Decizia prin care se soluționează conflictul juridic de natură constituțională este definitivă și se comunică autorului sesizării, precum și părților aflate în conflict, înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Prevederile art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 au următorul cuprins:

— Art. 87: (1) Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:

a) funcția de consilier local;

b) funcția de prefect sau subprefect;

c) calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă, indiferent de durata acestuia;

d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice;

e) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la o societate comercială;

f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;

g) calitatea de comerciant persoană fizică;

h) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

i) calitatea de deputat sau senator;

j) funcția de ministru, secretar de stat, subsecretar de stat sau o altă funcție asimilată acestora;

k) orice alte funcții publice sau activități remunerate, în țară sau în străinătate, cu excepția funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale.

(2) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București nu pot deține, pe durata exercitării mandatului, funcția de consilier județean.

(3) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar artistice.”;

— Art. 91: „(1) Starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în cazul prevăzut la art. 88 alin. (2), după validarea celui de-al doilea mandat, respectiv după numirea sau angajarea alesului local, ulterior validării mandatului, într-o funcție incompatibilă cu cea de ales local.

(2) În cazul prevăzut la art. 89, incompatibilitatea cu calitatea de ales local intervine la data la care alesul local, soțul sau ruda de gradul I a acestuia devin acționari.

(3) Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.

(5) Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) În cazul primarilor, prefectul va propune Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar, iar în cazul consilierilor locali și consilierilor județeni, se va proceda la validarea mandatului unui supleant, potrivit prevederilor Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”.

Prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 au următorul cuprins: „Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă

sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.”

17. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 37 alin. (2) privind dreptul de a fi ales, art. 121 privind autoritățile comunale și orășenești, art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale, art. 150—152 privind revizuirea Constituției și art. 153—156 privind dispoziții finale și tranzitorii.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992, Curtea observă că aceasta a fost ridicată într-o cauză care are ca obiect o contestație formulată împotriva unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de incompatibilitate. Prin urmare, prevederile legale referitoare la atribuția Curții Constituționale de soluționare a conflictelor juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice nu au legătură cu soluționarea cauzei. În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora aceasta se pronunță asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești care au legătură cu soluționarea cauzei, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu respectă această exigență, sens în care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34, 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

19. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea reține că, prin Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, Curtea a statuat, în esență, că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 instituie sancțiunea decăderii din dreptul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu excepția celor electorale.

20. Curtea a mai reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, fără a încălca normele constituționale privind dreptul de a fi ales. Limitele prevăzute de art. 37 din Constituție cu privire la exercitarea dreptului de a fi ales se referă la vârsta minimă a prezumtivului candidat, la capacitatea acestuia de a-și exercita dreptul de vot în condițiile art. 36 din Constituție, la condițiile prevăzute de art. 16 alin. (3) din aceasta cu privire la ocuparea funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, în condițiile legii, de către persoane care au cetățenia română și domiciliul în țară, precum și la categoriile de persoane prevăzute la art. 40 alin. (3), care nu pot face parte din partide politice (judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică).

21. În aceste condiții, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, Curtea constată că soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea cu privire la prevederile art. 25 alin. (2) teza întâi și a treia din Legea nr. 176/2010 și, prin urmare, excepția cu acest obiect urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

22. În același timp, Curtea reține că, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, instanța de contencios constituțional a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

23. Astfel, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză în privința art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, Curtea precizează că a reținut constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul Deciziei nr. 418 din 3 iulie 2014. În aceste condiții devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Rațiunea aplicării acestor dispoziții legale constă în faptul că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 13 din 16 ianuarie 2014,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 13 februarie 2014).

24. Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, Curtea constată că excepția art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

25. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003, Curtea observă că normele cuprinse în aceste texte de lege stabilesc incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean, instituind astfel o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, în vedere exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, și Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014).

26. Totodată, Curtea reține că instituirea prin lege a unor incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean nu încalcă dispozițiile constituționale privind autoritățile comunale și orășenești, care,

prin art. 121 alin. (2), stabilesc că primarii și consiliile locale funcționează în condițiile legii. În același timp, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, demnitățile și funcțiile publice se exercită în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene, a consilierilor locali și a consilierilor județeni trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului de funcționare a acestora. Astfel, Curtea constată că susținerea autorului excepției, în sensul că prin stabilirea unor incompatibilități în cazul aleșilor locali, prevederile art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 adaugă la art. 121 din Constituție, nu poate fi reținută.

27. De asemenea, Curtea constată că susținerile privind înțelegerea conținutului normelor juridice criticate prin corelare cu alte dispoziții legale vizează interpretarea și aplicarea legilor în cauza dedusă judecării. Curtea precizează că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul funcțiilor publice la care textele de lege criticate fac referire revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului de asigurare a imparțialității, protejare a interesului public și evitare a conflictului de interese.

28. În final, Curtea constată că, în raport cu criticile formulate, celelalte dispoziții constituționale invocate nu au nicio relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34, art. 35 și 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Irinel N. Georgescu în Dosarul nr. 16/46/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile art. 25 alin. (2) teza întâi și a treia din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 215

din 2 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală, respectiv sintagma „rezoluția de clasare este definitivă”, în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Corneliu-Liviu Popescu în Dosarul nr. 4.342/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 629D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, autorul excepției a depus note de ședință în care arată următoarele: cunoaște conținutul Deciziei nr. 397 din 3 iulie 2014 prin care excepția de neconstituționalitate a fost admisă, în consecință apreciază că aceasta a devenit inadmisibilă; informează Curtea Constituțională despre faptul că în procesul în care a ridicat excepția a renunțat la judecarea cauzei și solicită judecarea excepției în lipsă. De asemenea, magistratul-asistent referă că partea Inspekția Judiciară a depus note scrise prin care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate ca urmare a admiterii acesteia prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004, în raport cu Decizia Curții Constituționale nr. 397 din 3 iulie 2014, prin care Curtea a admis excepția din perspectiva unor critici identice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 777 din 7 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.342/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**. Excepția a fost ridicată de Corneliu-Liviu Popescu într-o cauză având ca obiect anularea rezoluției de clasare și obligarea părții Inspekția Judiciară să soluționeze favorabil sesizarea disciplinară

formulată împotriva unui magistrat în sensul începerii cercetării disciplinare prealabile. Aceasta deoarece, prin rezoluția de clasare emisă de Inspekția Judiciară, s-a constatat că nu există indiciile săvârșirii unor abateri disciplinare și s-a clasat sesizarea în temeiul art. 47 alin. (1) lit. b) teza a treia din Legea nr. 317/2004.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală din Legea nr. 317/2004 potrivit cărora „rezoluția de clasare este definitivă” aduc atingere dispozițiilor art. 1 alin. (3)—(5) și art. 16 alin. (2) din Legea fundamentală. Astfel, imposibilitatea controlului legalității rezoluției de clasare emise de un inspector judiciar semnifică faptul că, în cazul în care un astfel de act este ilegal, efectele sale juridice se vor produce obligatoriu, ceea ce aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea legii este obligatorie, celor ale art. 16 alin. (2) în conformitate cu care nimeni nu este mai presus de lege, precum și celor ale art. 1 alin. (3) potrivit cărora România este stat de drept. Dacă rezoluția de clasare este definitivă și nu poate fi atacată în justiție și supusă controlului de legalitate exercitat de un judecător înseamnă că inspectorul judiciar care a emis-o se situează deasupra legii pe care o poate încălca în deplină impunitate. Inspekția Judiciară este o autoritate publică distinctă, cu personalitate juridică, ce nu face parte din autoritatea judecătorească, iar din modul de reglementare a atribuțiilor acesteia rezultă că este vorba despre o autoritate administrativă autonomă. În aceste condiții imposibilitatea controlului judecătorec al unui act al Inspekției Judiciare, rezoluția de clasare, contravine principiului constituțional al separației și echilibrului puterilor reglementat prin art. 1 alin. (4) din Constituție, care presupune în mod necesar controlul lor reciproc.

7. Textul de lege criticat aduce atingere, de asemenea, și art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție care consacră dreptul de acces liber la justiție în cazul vătămării drepturilor, libertăților sau intereselor legitime și prevede expres că nicio lege nu poate îngriji exercitarea acestui drept. Or, caracterul definitiv al rezoluției de clasare a sesizării disciplinare, în interpretarea dată de părțile Inspekția Judiciară care a ridicat excepția de inadmisibilitate a acțiunii în anularea rezoluției de clasare și a solicitat respingerea acțiunii, împiedică orice cenzură a rezoluției de clasare din partea unei instanțe judecătorești. În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a declarat neconstituționale prevederile legale care împiedicau accesul la o instanță de judecată. În acest sens, prin deciziile nr. 148 din 16 aprilie 2003 și nr. 433 din 21 octombrie 2004 s-a statuat că interzicerea accesului la justiție împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii este neconstituțională prin raportare la dreptul de acces la justiție. A fortiori, aceeași este soluția în cazul actelor Inspekției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

8. Prin deciziile nr. 356 din 24 septembrie 2013 și nr. 399 din 8 octombrie 2013, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a textului de lege criticat, statuând exclusiv asupra constituționalității caracterului definitiv al rezoluției de

clasare pe motive de formă, subliniind expres că este vorba despre o soluție care nu este dată în fond. Or, în cauză, aprecierea făcută de inspectorul judiciar nu este una privitoare la forma sesizării, ci una de fond, asupra probelor. Absența oricărei posibilități de acțiune în justiție face astfel să nu existe nicio garanție împotriva arbitrariului de care poate da dovadă un inspector judiciar respingând pe fond o sesizare disciplinară într-o procedură care nu este publică, orală, contradictorie, care nu permite ca autorul sesizării să se apere. Soluția legislativă este neconstituțională prin raportare la celelalte soluții în materia răspunderii disciplinare a magistraților, precum și la jurisprudența constituțională în materia accesului liber la justiție împotriva actelor Consiliului Superior al Magistraturii.

9. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia în sensul că textul de lege criticat nu aduce atingere art. 21 din Constituție, deoarece accesul liber la justiție nu este un drept nelimitat și absolut. Dreptul reclamantului la un proces echitabil este respectat și efectiv exercitat prin verificarea petiției sale de către Inspekția Judiciară și prin soluționarea sa într-o anumită modalitate — clasare — fără ca accesul liber la justiție să însemne în toate cazurile sesizarea instanței de judecată și cercetarea fondului cauzei. Dacă reclamantul nu este de acord cu soluția pronunțată de Inspekția Judiciară în rezolvarea petiției sale nu înseamnă că acesta nu a beneficiat de un proces echitabil, în sensul larg al termenului, și nu înseamnă că, automat, are dreptul de a parcurge și etapa jurisdicțională care, în cazul rezoluției de clasare, este suprimată prin voința legiuitorului.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deoarece, prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „rezoluția de clasare este definitivă” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii este neconstituțională în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în actul de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012. În realitate, din motivarea excepției, Curtea observă că obiectul acesteia îl constituie art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală, respectiv sintagma „rezoluția de clasare este definitivă”, în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având următorul cuprins:

— Art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală: „(1) În cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art. 45 alin. (2), inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată: b) clasarea sesizării, [...] în cazul prevăzut la art. 45 alin. (4) lit. b); rezoluția de clasare este definitivă.”

15. Dispozițiile art. 45 alin. (2) și alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, la care prevederile art. 47 alin. (1) lit. b) fac referire, au următorul cuprins: „(2) În cazul în care Inspekția Judiciară este titulară a acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori. [...]”

(4) Dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare: [...]”

b) sesizarea se clasează, iar rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare, dacă Inspekția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (2)”.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) teza întâi potrivit căruia „România este stat de drept[...]”, alin. (4) referitor la organizarea statului potrivit principiului separației și echilibrului puterilor, alin. (5) potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 16 alin. (2) în conformitate cu care „Nimeni nu este mai presus de lege” și art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la justiție și (2) potrivit căruia nicio lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală, respectiv sintagma „rezoluția de clasare este definitivă”, în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, Curtea observă că prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014, pronunțată ulterior sesizării în prezenta cauză, a admis excepția de neconstituționalitate a textului de lege criticat și a constatat că sintagma „rezoluția de clasare este definitivă” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 este neconstituțională în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din aceeași lege.

18. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că, în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, inspectorul judiciar face o cercetare a fondului sesizării pentru a constata dacă există sau nu indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare. Totodată, inspectorul dispune asupra fondului sesizării, astfel că este absolut necesară asigurarea accesului la justiție prin posibilitatea atacării soluției la instanța judecătorească. În această situație, textul de lege criticat, potrivit căruia rezoluția de clasare este definitivă și, deci, exclusă controlului judiciar, încalcă accesul liber la justiție, drept fundamental consacrat atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Ca urmare a admiterii excepției și observând că decizia menționată a fost pronunțată și publicată la un moment ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare de Curte.

20. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, instanța de judecată urmează să respecte Decizia Curții Constituționale nr. 397 din 3 iulie 2014, atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acesta se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în temeiul deciziei anterior menționate prin care s-a admis excepția, prezenta decizie poate constitui motiv al unei cereri de revizuire, conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor ultime articole în speță.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (1) lit. b) teza finală, respectiv sintagma „rezoluția de clasare este definitivă”, în ipoteza prevăzută de art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Corneliu-Liviu Popescu în Dosarul nr. 4.342/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 230

din 7 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Cristian Karp în Dosarul nr. 2.864/108/2014 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 717D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. Arată, astfel, că autorul excepției a inițiat o acțiune în contencios administrativ, iar la termenul din 17 septembrie 2014 a precizat obiectul acestei acțiuni ca fiind însăși excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013. Or, dacă o persoană are

dreptul să introducă o acțiune în justiție căreia să îi alături o excepție de neconstituționalitate, nu poate fi, însă, acceptată situația în care obiectul acțiunii în justiție se identifică cu însăși excepția de neconstituționalitate, întrucât, într-o atare situație, excepția își pierde caracterul de mijloc de apărare și devine obiectul principal al acțiunii. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.241 din 22 septembrie 2011, că, în ipoteza identității între obiectul acțiunii și excepția de neconstituționalitate, sesizarea Curții este nelegală, excepția fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.864/108/2014, **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Cristian Karp cu ocazia soluționării unei acțiuni în contencios administrativ, având ca obiect însăși excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 încalcă prevederile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi și ale art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acordarea vizitei intime persoanei condamnate necăsătorite

este condiționată de existența — anterior datei primirii în penitenciar — a unei relații de parteneriat similare relațiilor stabilite între soți.

6. Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Arată că încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. Or, reglementarea dedusă controlului de constituționalitate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, respectiv celor care nu sunt într-o relație de căsătorie, dar au o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite între soți. În fapt, autorul excepției de neconstituționalitate dorește modificarea Legii nr. 254/2013, în sensul eliminării din conținutul acesteia a prevederilor legale criticate. Or, astfel cum Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 240 din 29 aprilie 2014, modificarea și completarea prevederilor de lege criticate excedează competenței instanței de contencios constituțional, întrucât, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Cristian Karp în Dosarul nr. 2.864/108/2014 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, care au următorul cuprins: „(3) Pentru acordarea vizitei intime, partenerii trebuie să fi avut o relație similară relațiilor stabilite între soți anterior datei primirii în penitenciar.

(4) Dovada existenței relației de parteneriat se face prin declarație pe propria răspundere, autentificată de notar.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și a prevederilor art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției a introdus o acțiune la instanța de contencios administrativ, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013. Curtea a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 761 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 7 decembrie 2006, și Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007, că „legile și ordonanțele Guvernului nu pot fi atacate pe cale principală, prin acțiune introdusă exclusiv în acest scop la instanța de judecată sau de arbitraj comercial, ci numai pe cale de excepție, în valorificarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim”. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”. Or, în situația în care obiectul acțiunii principale introduse la instanța de judecată se identifică, practic, cu excepția de neconstituționalitate, aceasta din urmă este transformată într-o veritabilă acțiune, pierzându-și, astfel, natura sa de excepție, înțeleasă ca un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecării. Prin urmare, ținând cont de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (3) și (4) din Legea nr. 254/2013 este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 242

din 7 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 2 și 3
din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Asociația de proprietari Azur 1+2 din Voluntari în Dosarul nr. 143/94/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.059D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Petre Piperea din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, și pentru părțile Gheorghe Bogdan Marinescu și Aurelian Ovidius Trufașu doamna avocat Oxana Chirona din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți.

3. Magistratul-asistent referă cu privire la îndeplinirea procedurii de citare în sensul că partea Cătălin Clinciu a luat legătura telefonic cu Compartimentul grefă, registratură și arhivă al Curții Constituționale arătând că procedura de comunicare a citației a fost îndeplinită conform art. 163 alin. (8) din Codul de procedură civilă cu aplicarea alin. (3) lit. f) a aceluiași articol, fără ca citația să fi fost depusă de agentul procedural la sediul primăriei în a cărei rază teritorială locuiește. În urma verificării îndeplinirii procedurii de citare și cu celelalte părți s-a constatat, în privința unora dintre acestea, același viciu de procedură, în sensul că citațiile au fost restituite Curții Constituționale în aceeași zi în care înștiințarea a fost afișată pe ușa locuinței acestora. Ca urmare, a fost dispusă refacerea procedurii de citare prin telegramă, la data de 27 martie 2015, pentru părțile unde au fost constatate neregularități în îndeplinirea procedurii de citare.

4. Având cuvântul pe acest incident procedural, domnul avocat Petre Piperea consideră că nu există un viciu de procedură, atât timp cât a fost refăcută procedura de citare. Doamna avocat Oxana Chirona apreciază că nu există un viciu de procedură, având în vedere că procedura de citare a fost refăcută prin telegramă, precum și faptul că dânsa a primit atât citația, cât și telegrama.

5. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită, având în vedere că de prima dată

partea, chiar dacă nu a primit citația, a fost înștiințată prin afișare, iar procedura de citare a fost refăcută.

6. Curtea apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită, scopul acesteia fiind acela ca partea să ia cunoștință de termen, iar în situația dată părțile au cunoștință de termen.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Petre Piperea, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Arată, în esență, că dispozițiile legale criticate vin în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la un proces echitabil. Acestea recunosc terților posibilitatea de a formula recurs împotriva hotărârilor pronunțate în procedura necontencioasă fără limitare în timp, ceea ce înseamnă că se încalcă dreptul la un proces echitabil prin afectarea securității raporturilor juridice. Menționează că, prin Decizia nr. 579 din 14 aprilie 2009, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, dar cu un argument esențial pentru prezenta cauză, respectiv s-a reținut că pentru terțul care nu a fost citat și nici nu a participat la dezbateri în procedura grațioasă termenul de recurs este de 15 zile și urmează să curgă de la pronunțare. Însă, în practică această decizie a Curții Constituționale este ignorată. Susține că nu a întâlnit nicio hotărâre a instanțelor ordinare în care să fie reținut acest argument al Curții Constituționale, dimpotrivă, terților li se recunoaște dreptul de a formula recurs împotriva hotărârilor pronunțate în procedura grațioasă fără limitare în timp. În concluzie arată că nu solicită să se constate ca neconstituțională o anumită interpretare dată de instanțele judecătorești dispozițiilor legale criticate în prezenta cauză, ci să se constate ca fiind neconstituțională redactarea acestora care permite concluzia că terții pot ataca fără o limitare în timp hotărârile pronunțate în materia necontencioasă. Depune o copie a Deciziei Curții Constituționale nr. 579 din 14 aprilie 2009.

8. Doamna avocat Oxana Chirona solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Susține că trebuie analizată cu prioritate admisibilitatea acesteia având în vedere că dispozițiile legale criticate au mai fost analizate de Curtea Constituțională, spre exemplu, prin Decizia nr. 998 din 6 noiembrie 2007 și Decizia nr. 579 din 14 aprilie 2009. Arată că principala critică a autoarei excepției de neconstituționalitate se referă la faptul că o hotărâre pronunțată în procedura necontencioasă poate fi atacată *sine die*, fără limitare în timp, ceea ce este eronat, deoarece art. 336 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865 nu arată că se poate ataca nelimitat în timp. Or, fiind vorba de o procedură necontencioasă, unde judecătorul are mai mult rolul unui agent administrativ, iar procedura în sine este sustrasă integral publicității, terții prejudiciați sau care au un interes în verificarea legalității hotărârilor pronunțate în procedura grațioasă au dreptul să le atace de la comunicare. Hotărârile pronunțate în procedura grațioasă nu au putere de lucru judecat, în această procedură nu

se soluționează un litigiu, prin urmare nu se bucură de stabilitate în sensul unei hotărâri pronunțate în procedura contencioasă.

9. În replică, având cuvântul, domnul avocat Petre Piperea arată că nu contestă dreptul terților de a ataca hotărârile pronunțate în procedura grațioasă, ci termenul în care poate fi formulată o astfel de cale de atac.

10. Reprezentantul Ministerului Public menționează noua reglementare procesual civilă care la art. 534 prevede un termen de formulare a căii de atac, ceea ce reprezintă o limitare în timp. Arată că, asupra dispozițiilor legale criticate, Curtea s-a mai pronunțat, spre exemplu, prin Decizia nr. 579 din 14 aprilie 2009, și a constatat că acestea dau expresie dispozițiilor constituționale ale art. 21. Referitor la art. 336 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, apreciază că nu are relevanță în cauză, deoarece nu se referă la terții interesați, ci la persoanele care nu au fost prezente la pronunțare, dar despre existența cărora instanța avea cunoștință.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 21 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 143/94/2012, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Asociația de proprietari Azur 1+2 din Voluntari într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei încheieri pronunțate de Judecătoria Buftea prin care a fost admisă cererea de dobândire a personalității juridice a asociației de proprietari.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că posibilitatea deschisă oricăror persoane interesate, fără vreo limitare în timp, de a formula recurs împotriva încheierii pronunțate în condițiile art. 331—339 din Codul de procedură civilă din 1865 reprezintă o nesocotire a exigenței ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități echivalente și adecvate pentru a-și susține poziția în legătură cu cauza supusă judecării. Astfel, se încalcă dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin prisma atingerii aduse „principiului securității juridice, care se regăsește în totalitatea articolelor Convenției, constituind unul dintre elementele fundamentale ale statului de drept”. Apreciază că o dispoziție din legislația națională care permite ca aceeași hotărâre să fie supusă unui șir nesfârșit de recursuri, în ideea protejării intereselor terților interesați, încalcă principiul securității raporturilor juridice și dreptul la un proces echitabil. Caracterul irevocabil al unei hotărâri judecătorești nu poate avea efect relativ, respectiv numai față de cei care au formulat calea de atac a recursului, deci nici măcar pentru titularul acțiunii introductive, întrucât acest lucru ar echivala cu o diminuare a rolului justiției într-un stat de drept.

13. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21 coroborate cu art. 6 din Convenție arată că dispozițiile legale criticate nu nesocotesc principiul liberului acces la justiție, ci reprezintă o garanție a acestuia. Faptul că orice persoană interesată în

exercitarea recursului împotriva încheierii pronunțate în materie necontencioasă poate să îl formuleze fără limitare în timp nu înseamnă o încălcare a principiului asigurării unui proces echitabil, întrucât partea care a uzat de procedura necontencioasă va fi citată la judecarea căii de atac, având, astfel, posibilitatea de a-și susține poziția asupra problemelor de drept și de fapt deduse judecării, nefiind defavorizată în raport cu partea recurentă. Dreptul la un proces echitabil trebuie să se raporteze la toate persoanele ale căror drepturi ori interese legitime ar putea fi vătămate. În ceea ce privește critica întemeiată pe nerespectarea principiului securității juridice, ca și componentă a dreptului la un proces echitabil, instanța apreciază că aceasta nu poate fi susținută având în vedere caracterul necontencios al cererii formulate în speță. Referitor la încălcarea principiului efectivității, instanța reține că, în cauză, nu se ridică problema dacă o prevedere procedurală internă face imposibilă sau dificilă aplicarea dreptului Uniunii, ci este vorba despre o problemă cu privire la soluționarea unei divergențe de opinii în interpretarea și aplicarea dreptului național.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise și documentele depuse la dosar, susținerile reprezentanților părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 336 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 336 alin. 2 și 3: „*Termenul de recurs va curge de la pronunțare, pentru cei care au fost de față, și de la comunicare, pentru cei care au lipsit.*

Recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii.”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, se invocă și art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Totodată menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul securității juridice, respectiv Hotărârea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Pușcaș împotriva României*, Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva*

României, precum și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la principiul efectivității și al protecției juridice, respectiv Hotărârea din 17 iulie 2014, pronunțată în Cauza C-169/14, *Juan Carlos Sánchez Morcillo și Maria del Carmen Abril García împotriva Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA*.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate fac parte din cartea a III-a — *Dispoziții generale privitoare la procedurile necontencioase* din Codul de procedură civilă din 1865 prin care legiuitorul stabilește unele reguli de soluționare a cererilor în materie necontencioasă, cereri care nu urmăresc stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană. Ansamblul reglementărilor procedurale care privesc procedura necontencioasă se completează cu cele de procedură contencioasă, în măsura în care nu sunt potrivnice naturii necontencioase a cererii (art. 338 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865). Materiile necontencioase cu privire la care legea prevede o procedură specială rămân supuse dispozițiilor speciale, care se vor întregi cu cele de drept comun (art. 338 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865). Procedura necontencioasă se deosebește de cea contencioasă prin materia supusă judecării, precum și prin rolul părților în cadrul acestei proceduri. Potrivit art. 331 din Codul de procedură civilă din 1865, procedura necontencioasă se aplică cererilor pentru dezlegarea cărora este nevoie de mijlocirea instanței, fără însă să se urmărească stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană, precum sunt cele privitoare la darea autorizațiilor judecătorești sau la luarea unor măsuri legale de supraveghere, ocrotire ori asigurare. Dacă cererea, prin însuși cuprinsul ei sau prin obiecțiile ridicate de persoanele citate sau care intervin prezintă caracter contencios, instanța o va respinge (art. 335 din Codul de procedură civilă din 1865). Potrivit art. 336 din Codul de procedură civilă din 1865, încheierea prin care se încuviințează cererea este executorie. Ea este supusă recursului. Termenul de recurs va curge de la pronunțare, pentru cei care au fost de față, și de la comunicare, pentru cei care au lipsit. Recursul poate fi făcut de

orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii. Executarea încheierii poate fi suspendată de instanța de recurs cu sau fără cauțiune. Recursul se judecă în cameră de consiliu. Încheierea pronunțată asupra cererii nu are putere de lucru judecat (art. 337 din Codul de procedură civilă din 1865).

20. În prezenta cauză, autoarea excepției de neconstituționalitate critică în principal faptul că orice persoană interesată poate să formuleze recurs împotriva încheierii pronunțate în procedura necontencioasă, fără vreo limitare în timp.

21. Curtea constată că asupra dispozițiilor legale criticate s-a mai pronunțat, spre exemplu prin Decizia nr. 998 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 19 decembrie 2007, Decizia nr. 723 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iulie 2008, Decizia nr. 590 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010 sau Decizia nr. 579 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 22 iunie 2009. Cu acele prilejuri Curtea a reținut că dispozițiile art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 reprezintă norme de procedură privind soluționarea recursului în materia procedurii necontencioase, iar conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul stabilește prin lege competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora, evident și cu respectarea celorlalte prevederi sau principii constituționale. Dispozițiile legale criticate dau expresie art. 21 din Constituție, potrivit căruia orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime, constituind o garanție a aplicării art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea cauzelor în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, cele reținute în deciziile menționate se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația de proprietari Azur 1+2 din Voluntari în Dosarul nr. 143/94/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 336 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea Planurilor de învățământ pentru cultura de specialitate și pregătirea practică din aria curriculară Tehnologii, precum și pentru stagiul de pregătire practică (curriculum în dezvoltare locală — CDL), pentru clasele a X-a și a XI-a, învățământ profesional de stat cu durata de 3 ani

În conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.152/2014 privind aprobarea planului-cadru de învățământ pentru învățământul profesional de stat cu durata de 3 ani, clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, și ale Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.136/2014 privind organizarea, funcționarea, admiterea și calendarul admiterii în învățământul profesional de stat cu durata de 3 ani,

în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planurile de învățământ pentru cultura de specialitate și pregătirea practică din aria curriculară Tehnologii, precum și pentru stagiul de pregătire practică CDL, pentru clasa a X-a, învățământ profesional de stat cu durata de 3 ani, prevăzute în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Planurile de învățământ pentru pregătirea practică din aria curriculară Tehnologii, precum și pentru stagiul de pregătire practică CDL, pentru clasa a XI-a, învățământ profesional de stat cu durata de 3 ani, prevăzute în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Lista calificărilor profesionale pentru care au fost elaborate planurile de învățământ pentru pregătirea practică din aria curriculară Tehnologii, precum și pentru stagiul de pregătire practică CDL, pentru clasa a XI-a, învățământ profesional de stat cu durata de 3 ani, este prevăzută în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Planurile de învățământ pentru cultura de specialitate și pregătirea practică din aria curriculară Tehnologii, precum și pentru stagiul de pregătire practică CDL, pentru clasa a X-a, învățământ profesional de stat cu durata de 3 ani, se aplică începând cu anul școlar 2015/2016.

Art. 5. — Planurile de învățământ pentru pregătirea practică din aria curriculară Tehnologii, precum și pentru stagiul de pregătire practică CDL, pentru clasa a XI-a, învățământ profesional de stat cu durata de 3 ani, se aplică începând cu anul școlar 2016/2017.

Art. 6. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală management și rețea școlară, Direcția pentru învățământ în limbile minorităților, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ profesional și tehnic duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 8 aprilie 2015.

Nr. 3.684.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ „preșcolar”, respectiv „gimnazial” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Don Orione” din municipiul Oradea**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 2 din 26 februarie 2015 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 19 ianuarie—20 februarie 2015, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „prelungit”, respectiv pentru nivelul de învățământ „gimnazial” (nivel 1, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor), limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Don Orione”, cu sediul în municipiul Oradea, str. Cazaban nr. 49/E, județul Bihor, începând cu anul școlar 2015—2016.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelurile de învățământ „preșcolar”, respectiv „gimnazial”, se preia la nivelurile de învățământ „preșcolar”, respectiv „gimnazial”, acreditate în cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Don Orione” din municipiul Oradea.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Don Orione” din municipiul Oradea este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării Științifice, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Bihor, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 4. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală management și rețea școlară din Ministerul Educației și Cercetării Științifice, unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Don Orione” din municipiul Oradea, Inspectoratul Școlar al Județului Bihor și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării științifice,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 mai 2015.
Nr. 3.899.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „resurse naturale și protecția mediului”, domeniul „agricultură”, calificarea profesională „tehnician în agricultură” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic din localitatea Topolog**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 2 din 26 februarie 2015 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 19 ianuarie—20 februarie 2015, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal” (nivel 3, conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 4, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor), profilul „resurse naturale și protecția mediului”, domeniul „agricultură”, calificarea profesională „tehnician în agricultură”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic cu sediul în localitatea Topolog, Str. 1 Decembrie nr. 19, județul Tulcea, începând cu anul școlar 2015—2016.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic din localitatea Topolog este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării Științifice, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 3. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală management și rețea școlară din Ministerul Educației și Cercetării Științifice, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic din localitatea Topolog, Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării științifice,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 mai 2015.

Nr. 3.902.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

